

dro impetrauisse: tributum quod ne persis quidem tulissent pendere ne cogerentur. Hanc profecto immunitatis gloriam deo fert acceptam. Semperq; feret Ciuitas hæc. De gente igitur ac nomine satis dictum. De regione quam in Italia tenuere & eius finibus pauca subiiciuntur.

VENETIAE Prouinciæ fines priscis temporibus obscuros ad modum reperio: & incertos. Nam si ex quo primum in hæc loca descendit Antenor uenetum quoq; nomen huic genti inditum est: nihil fere ultra scriptum accipio: q̃ pepulisse Euganeos ad alpes usq;. Sed dextera leuaq; quousq; progressi sint explicitum ab ullo non uideo. Si uero primi nomen genti dedere galli: non etiam uideo plus obtinuisse q̃ Veronam usq; Mantuamq;. Siquidem Plinius Gallos Orobios: Bergomum: Comumq; condidisse asserit. Cremonam & Brixiam Cenomanos. Mantuam quidem Plinius ad uenetos: Veronam autem ad Euganeos refert. Hæc ab occidente. Ab oriente uero concordant prisci omnes ad Aquileiam usq; fines protendisse Japidibus conterminam: & campestria omnia oppida tenuisse ad Alpium radices ut paulopost dicemus: Montana hinc Retios: hinc Carnos incoluisse. Vt autem longius Veneria extenta non fuerit magnam (ut mihi quidem uidetur) Liuius quinto historiæ libro fidem facit: Dum de Etruscorum potentia narrat: Quos dicit omnia trāspadum loca: excepto Venetorū angulo qui sinū circūcolunt usq; ad alpes tenuisse. Quo fit ut satis mirer unde acceperint nō nulli ex recentioribus: & præsertim Paulus Diaconus lōgobardæ scriptor historiæ: Quiq; eum secuti sunt: Venetiam alterum extendisse caput ad Abduam: alterum i pannoniam. Neq; enim post ea tempora ex ullis monumentis accipio uenetorum opes tam in immensum excreuisse: ut eos si bi subderent fines. Quinimmo tantis deinceps ea terra est afflictata excursionibus barbarorum: ut Satis habuerint eos quos diximus fines tue ri. Galliæ quidem cisalpinæ nomen & peruetustum est: & maxime olim patuit: Vt has etiam paludes Vitruuius scriptor inter antiquos nō uulgaris Gallicas appellet. Nec ullis etiam litteris scriptum inuenio: Quo pacto a ueneto nomine Gallicum sit extinctum. Nisi q̃ Longobardæ scriptores historiæ tradūt: Longobardos postq̃ co omni Italiæ tractu: qui clauditur alpibus & Apennino: sunt potiti: non Galliæ sed Venetiæ nomen substulisse Longobardiāq; eum appellauisse. Hæc de occidentis Capite Abduam uersus dicta uelim: Quod autem orientis caput protendunt in pannoniam: facile fateor me nō satis intelligere: Quo pacto Italiæ pars ultra italiam extendatur. Præsertim si Pannonios solos illos dicimus qui accolunt Danubium ultra citraq;. Nam si tota italia clauditur alpibus: